

Danske reformationssalmer

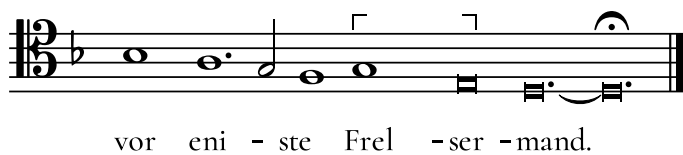
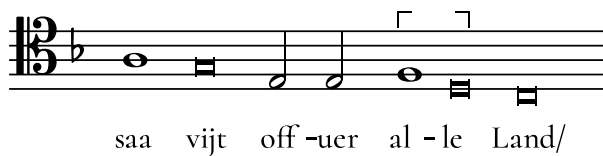
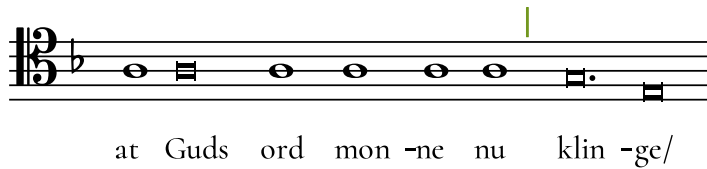
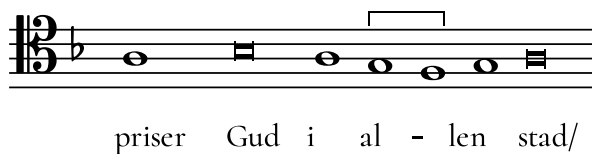
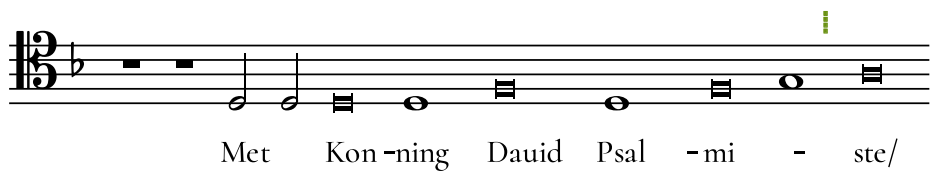
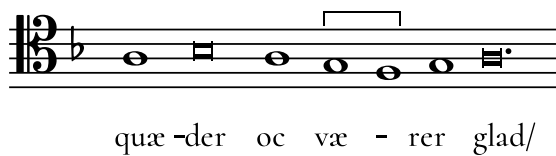
MELODIER OG TEKSTER 1529-1573

Niels Jespersen: Graduale

Lover Gud, I fromme kristne

[309]

Offertorium.

LOffuer Gud i fromme Christne/
quæder oc værer glad/

310

Met Konning Daud Psalmiste/
priser Gud i allen stad/
at Guds ord monne nu | klinge/

saa vijt offuer alle Land/
der met wi Christum finde/
vor eniste Frelsermand.

Gud haffuer aff sin naade
Opuect en Christen Mand/
Guds ord monne hand fremdrage/
Der met beuiser hand
At wi som kaldis Christne
Haffue lenge farit vild/
Til alt gaat værit visne/
Det vaar vor Lærefædris skyld.

Ret vey til Himmerige
Er Guds Ord vden tuil/
Som Christus selffuer siger/
Huo hannem følger far ey vild.
Men wi haffue det foractit/
Jngen tro satte wi der paa/
Thi haffuer oss Gud bortkastit/
Oc loed oss i Mørcke gaa.

Alt det som wi monne giøre
Vaar ingen Mand nytteligt/
Thi Dieffuelen monne oss føre
Ret mod Guds Ord altid/
Met falske Jertegen oc Drømme
Satte hand sin snare for oss/
At wi skulle Guds ord glemme/
Oc saa met hannem forgaa.

311

|Hand haffuer oc ladit scriffue
Mod Guds ord Lærdom ny/
Næst som den første

Der met hand monne forgiftue
Alle dem som Guds Ord sky/
Oc sette deris haab til andit

End Christi pine oc Død/
De ere aff Gud forbandit/
Oc komme til Helffuedis glød.

Der paa skal Mand dem mercke
Som Dieffuelens Lærdom følge/
At de ville altid gierne
Haffue deris egen villie/
Oc følge deris egen sinde/
Oc Menniskens Lærdom falsk/
Guds Ord ville de ey nemme/
Det er dem beskt oc huast.

De holde mere aff deris vane
Oc gamle Forfædris dict/
End aff Guds ord det sande
Oc Gud Faders hellige Scrift/
Som aff euig tid haffuer været/
Dog sige de at det er nyt/
Guds ord haffue de forladit/
Dieffuelens Lærdom til dem byt.

De klæde Stocke oc Stene/
Oc holde besynderlige dage/
Der met ville de Gud tiene/
Oc derfor Himmerig haffue.
De Fattige lade de fryse/
Oc lide hunger oc nød/
Gud bød wi skulle dem spise/
Hans bud wi intet skøde.

Er det icke en stor blindhed
At de ville Gud ey tro/
Oc sige at de vilde tro

Som er den euige Sandhed/
Oc vil giffue euige ro
| Alle dem hans Lærdom følge/

Det haffuer Christus fortient
 Alt oppaa Kaarssens gallie/
 Der til vaar hand vdsent.

Gud Fader haffuer sin Søn skickit
Til alles vor Salighed/
Hand haffuer oss sin Scrifft giffuit/
Hun er fuldkommelig/
Hun kand dig all Sandhed lære/
Alt det dig er nytteligt/
Wi behøffue ey Mestere flere/
Christus giffuer Himmerig.

Thi lade wi dem nu fare
Som tro paa sin egen krafft/
Wi ville hoss Guds ord være/
Tro huad Christus haffuer sagt/
J hannem all Sandhed findis/
All Naade oc all miskund/
De skulle met Dieffuelen tuingis
Som hannem tro ingelund.

Sedvane kand dem ey hielpe
Naar Dommen holdis skal/
Oc ey deris gamle Forfædre/
Christus bliffuer offuer dem alle/
Hans Ord skulle da fremgange/
Oc alle skulle Himmerig faa
Som hannem haffue gangit til haande
Oc effter hans Lærdom gaa.

Priss være Gud euindelig
Som oss haffuer sine Ord send/

Met dem wi kunde bliffue salig/
Oc komme fra Dieffuelens tant/
De lære at tro Gud allene

Altid foruden galle/
Oc vor Jeſſnchristen at tiene/
Det vnde oss Christus alle.

 den anden Sang/ for oc efter Predicken/ skal holdis/ som *Dominica Trinitatis*.